

מעשה מאבידת בת מלך חלק 4 – דף מקורות

מעשה מאבדת בת מלך

והיו הולכין חיילות רבות עם השייך להם מה שנוסע אחריהם (שקורין "אובאזין"), והמשרת הטמין עצמו מחמת החיילות. אחר כך הלכה מרכבה ועגלות צב ושם ישבה הבת מלך, ועמדה שם אצלו וירדה וישבה אצלו והכירה אותו. והיתה מנערת אותו מאוד ולא נינער.

והתחילה לקבול עליו אשר כמה וכמה יגיעות וטירחות גדולות מאוד שהיו לו זה כמה וכמה שנים כדי להוציא אותי ובשביל אותו היום שהיה יכול להוציאני ואבדו. והיתה בוכה מאוד על זה, כי יש רחמנות גדול עליו ועלי שכל כך זמן שאני כאן ואיני יכול לצאת אחר כך לקחה פאטשיילע (מטפחת) מעל ראשה וכתבה עליו בדמעות שלה והניחה אצלו ועמדה וישבה במרכבתה ונסעה משם.

אחר כך הקיץ. ושאל את המשרת: היכן אני בעולם. וסיפר לו כל המעשה, ושחיילות רבות הלכו שם ושהיתה כאן מרכבה הנ"ל ושהיתה בוכה עליו והיתה צועקת שיש רחמנות עליו ועליה כנ"ל. בתוך כך הציץ וראה שהפאטשיילע מונחת אצלו. ושאל: מאין זה. והשיב לו שהיא כתבה עליו בהדמעות. ולקחה והרים אותה כנגד השמש, והתחיל לראות האותיות, וקרא מה שכתוב שם כל קבלתה וצעקתה כנ"ל ושכעת איננה שם במבצר הנ"ל. כי אם שיבקשו הר של זהב ומבצר של מרגליות שם תמצאני.

ליקוטי מוהר"ן קמא א

כי איש הישראלי צריך תמיד להסתכל בהשכל של כל דבר, ולקשר עצמו אל החכמה והשכל שיש בכל דבר, כדי שיאיר לו השכל שיש בכל דבר, להתקרב להשם יתברך על ידי אותו הדבר. כי השכל הוא אור גדול ומאיר לו בכל דרכיו, כמו שכתוב [\(קהלת ח א\)](#): "חכמת אדם תאיר פניו"..... אך מחמת שאור השכל גדול מאד, אי אפשר לזכות אליו כי אם על ידי בחינת נ"ן, שהוא בחינת מלכות, כמו שכתוב [\(תהלים עב ז\)](#): "לפני שמש ינון שמו", ופירש רש"י: "לשון מלכות". וזה בחינת לבנה, כי הלבנה אין לה אור מעצמה כי אם מה שמקבלת מהשמש. וזהו בחינת מלכות, דלית לה מגרמה כלום, אלא מה שמקבלת מן החיות, שהיא בחינת חכמה, בחינת שמש כנ"ל. ונעשה [\(ישעיהו ל כו\)](#): "אור הלבנה כאור החמה".... וזה בחינת יצר טוב ויצר הרע. כי היצר טוב נקרא [\(קהלת ד יג\)](#): "מסכן וחכם", בחינת מלכות שהיא בחינת עניה ודלה, דלית לה מגרמה כלום כי אם מה שמקבלת מחכמה. ויצר הרע נקרא [\(קהלת ד יג\)](#): "מלך זקן וכסיל", בחינת מלכות דסטרא אחרא, שאינה חפצה בחכמה ושכל, בחינת "לא יחפץ כסיל בתבונה" וכו', כנ"ל. וצריך כל אחד ליתן כוח לבחינת מלכות דקדושה להתגבר על מלכות דסטרא אחרא, וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה [\(ברכות ה.\)](#): "לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר הרע". ועל ידי מה נותן כח למלכות דקדושה? על ידי התורה שהוא עוסק בכוח (כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה שם: "לעולם ירגיז" וכו', "אי אזיל מוטב, ואם לאו יעסק בתורה"). וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה [\(קידושין ל.\)](#): "אם פגע בך מנוול זה, משכהו לבית המדרש", כי על-ידי התורה נותן כוח למלכות דקדושה.